

LÁSZLÓFFY ALADÁR

Hol én, hol idegen

*Itt tudok legjobban, lehajtott fejjel ott lenni
ahol az erő s az értelem egyszerre AZ. Valaki
azt panaszkolta, hogy
soha senki nem lehet AZ!
Én is idegen vagyok magamtól mikor megérték,
mikor éppen értem ezt az egészet s gondolk
valamit, amit fel is lehet írni.
De itt. Lehajtott fejjel.
Nem akarok tudni semmiről már, ami árnyékot
borít ezekre a gondolatokra.
Ne kérdezze semmilyen kételkedő, hogy nem létező
szavaimat mikor egészítem ki a semmi pontos
olvasata szerint. Tudom én mi történik.
Ez alatt a lapom alatt se megtanulni se elfelej-
teni nem lehet semmit. Olyan egyszerű: inkább
bármitől szakadhatok el, mint a könyvtáramtól,
inkább bármitől, mint a szülőföldemtől, inkább
bármitől, mint a temetőimtől, inkább bármitől,
mint önmagamtól. Itt tudok legjobban, lehajtott
fejjel mindenütt lenni.
Hol én, hol idegen —
s dolgozunk mindahányan.*

Levelek

*Írják, jönnek-mennek
Rodostó szomorú levelei,
a szél kihordja, éppen
azt nézem ezen az
elázott tenyérnyi sárgán,
hogy kinek a keze nyoma
van rajta, olvashatatlan
aláírás, pontatlan dátum,*

valaki csak képzei, hogy
neki szól. Szeretnék levelet
kapni, én, ismeretlen ősz.
Évente kimegyek a kapuba.
Évente megrázom a fákat.
Valahol valaminek el kell
hervadni hozzá, akkor majd
megérkezik.

A hang

Kísértet-éles csillagos éjszakákon átfut
egy hang a suttogások álló aranyán.
Mutassátok meg a költőket, akiket
olvastok s megmondom, kik vagytok.

Mutassátok meg a költőket, akiket
tiszteltek, s megmondom, kik voltatok.
Nagyapáink szikár alakját látom, el-
viselhetetlennek tűnő korokban mikor
hervadt már ligetünk, s csak könyveink
maradtak a télre.

Mutassátok meg a költőket, akiket
megvédték, s megmondom, kik lesztek.

Apáczai enciklopédiája

Milyen öreg fiatal beszél innen hozzám:

„A fák olyan
gyökeres állatok...”

Hogy kínlódtak ezek ott, hiszem
hogy más nyelven is, a termi-
nológia előtti alkonyatban!

Aztán jött az ész estéje, a szelíd
lámpafényben a felfokozott
képességek diadalai: a megfogalmazások.

„A tűz, mely a föld, víz és a
levegő s egyéb testek menedékiben
lesz, a legvékonyabb részeknek
gyülekezete...”

De mit ér tudni egy kor teljes
tudását, ha nem az igazi,
az érvényes már! De milyen
öreg fiatalok beszélnek hozzánk

*odaátról! Néha úgy érzem
magam hiányozni egy másik
korból és itt is fölösleges
lehetek? Gyűjtjük tovább
a mindent. A mindent
jelen időben, a mindent
múlt időben, a mindent
minden időben.*

TÉGLÁSY IMRE

Antik témákra

ANYÁM PENELOPÉ

*a csönd bibéjén ülsz
kifordult szemmel
arcomat száradt öledre vonnád
átszónéd átfonnád
tengerkék erekkel
vörös színű sással
átszónél átfonnál
kígyóval hajszállal
napközben megszónél
éjjel kibogoznál
napközben megszülnél
éjjel csak megölnél*

*csontjaimat kiraknád
kiábrázolt képnek
palotád falára
három belem bőröm
kötözned hárfára*

*vagyok-e
sarokba támasztott balta
vagyok-e királyfi
békabőrbe varrva*

Téglásy Imre III. éves magyar–latin szakos egyetemi hallgató Szegeden; irodalmi folyóiratban először jelennek meg írásai.